

Interpellation av Stig Nyman (kd) om situationen för ”de apatiska flyktingbarnen.”

Med all rätt har situationen för flyktingbarnen fått stor uppmärksamhet. Situationen för och bristerna i vården av de s.k. apatiska flyktingbarnen på barnpsykiatriska kliniken Eugenia på Karolinska sjukhuset och annorstädes har kommit i fokus.

De resursbrister vården tvingas verka under på Eugenia är enastående. Svårt psykiskt sjuka barn slussas varje dygn mellan Eugenia på dagen och annan logi på natten. Dålig arbetsmiljö och andra brister förorsakade av landstingets uteblivna satsning på psykiatrin ligger bakom.

Flyktingbarnen har beslut om utvisning hängande över sig. Hoten får dem att sluta sig inne i ett ogenomträngligt skal. De kommunicerar inte med omvärlden. De äter inte utan måste sondmatas. De kissar och bajsar på sig.

Det är den korkade politiken i vårt land har gjort dem så här sjuka. Den hårt reglerade flyktingpolitiken i Sverige ger inte rum för de utsatta barnen. Eugeniabarnens sjukdomstillstånd är onödiga och borde inte rymmas i en välfärdsstat som Sverige. Den alltför reglerade invandringen skadar alldeles uppenbart invandrarfamiljerna, men även vårt svenska samhälle. Vi går miste om de här människornas uppfinningsrikedom och flit. När George W. Bush tillträdde sin första presidentperiod inledde han med att bevilja tusentals illegala invandrare amnesti under mottot ”Varje ny amerikan är en mun att mätta, men två händer som arbetar”. Varför resonerar inte migrationsminister Barbro Holmberg (s) på ett liknande sätt? Här blir den frågan retorisk, men är inte mindre viktig för det. Sverige skulle må bra av det nya blod som flyktingbarnen och deras föräldrar kan ge oss. Såväl vår samhällsekonomi som samhällsgemenskapen och våra samveten skulle må bra av det.

Ett tungt ansvar faller på regeringen men också på de styrande i landstingen och kommunerna. Det är deras politiska beslut om prioriteringar som lämnar de apatiska flyktingbarnen åt sitt öde. Landstingsrådet Birgitta Sevefjord (v), som ansvarar för psykiatrin i Stockholms län, bara pratar om hur prioriterad psykiatrin är. När det senast kom till kritan drog socialisterna tillbaka landstingets egen psyksatsning när de så kallade Miltonpengarna från regeringen strömmade in. I stället för ett efterlängtat återuppbyggande av psykiatrin blev Miltonpengarna ett nollsummespel för de psykiskt sjuka. Penningen sätts före människovärdet.

I vår roll som politiskt förtroendevalda värjer vi oss emot Birgitta Sevefjords (v) psykiatriska bluffsatsning. Psykiatrin i Stockholms län behöver en verklig upprustning. Möjligheterna att hitta pengar och personal är goda. Till det krävs det ett politiskt mod att nedprioritera annat, som inte är eller bör vara en prioriterad verksamhet för en sjukvårdshuvudman. Frågan är om det finns mod att agera från den nuvarande landstingsmajoriteten från socialdemokraterna, vänstern och miljöpartiet.

INTERPELLATION
2005-03-03

Mot denna bakgrund vill jag fråga ansvarigt landstingsråd följande:

1. Anser du att flyktingbarn i allmänhet och de s.k. apatiska flyktingbarnen i synnerhet, som finns i Stockholms län lever under drägliga och hoppingivande omständigheter?
2. Vilka åtgärder är du beredd att ta initiativ till för att åstadkomma en vård- och livssituationen för flyktingbarnen i vårt län som överensstämmer med FN:s barnkonvention?
3. Är du beredd att utifrån ditt politiska åtagande med åtföljande ansvar garantera att Stockholms läns landsting lever upp till såväl Hälso- och sjukvårdslagen som FN:s Barnkonvention med avseende på flyktingbarnen?

Stockholm den 3 mars 2005

Stig Nyman (kd)